

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/376/2014
Identifikačné číslo spisu:	7613209756
Dátum vydania rozhodnutia:	21.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7613209756.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Lawyer Partners a.s., IČO: 35 944 471, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, v mene ktorej koná ako konateľka advokátka Mgr. Ľubica Pavellová Chabadová, proti žalovanej L. A., bývajúcej v V. W., U. W. XXX, o zaplatenie 9,29 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 8 Ro 223/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 9. júla 2014 sp. zn. 1 Co 293/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 18. decembra 2013 č.k. 8 Ro 223/2013-16 uložil žalobkyni, aby do 3 dní zaplatila súdny poplatok 6,50 Eur v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“ a „Sadzobník“).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach uznesením z 9. júla 2014 sp. zn. 1 Co 293/2014 napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyni vznikla podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu poplatková povinnosť v zmysle § 20a Sadzobníka, keďže jej podanie bolo urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktorým bol vytvorený súdny spis. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že ide o žalobný návrh totožný s návrhom podaným už v roku 2006, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté a že pre uplynutie lehoty uvedenej v § 13 zákona č. 71/1992 Zb. poplatok už nie je možné vyrubiť. Mal totiž preukázať, že o totožnej žalobe okresný súd už v minulosti konal a toto konanie bolo skončené. Keďže žalobný návrh bol podaný 16.5.2013, nemohlo dôjsť ani k uplynutiu lehoty troch rokov od splatnosti poplatku v zmysle § 13 zákona č. 71/1992 Zb. Považoval preto rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Postup súdu,

ktorý v roku 2006 odmietol prijať jej podanie na DVD nosiči, Ústavný súd Slovenskej republiky označil za protiústavný a prikázal súdu rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. Uviedla, že v roku 2013 nepodala žiaden nový (resp. ďalší) návrh na začatie konania, ale len rovnopis návrhu, ktorý podala už v roku 2006. V súvislosti s poplatkovou povinnosťou bolo preto potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. Nebolo preto možné od nej v roku 2013 vyžadovať zaplatenie súdneho poplatku vo veci, v ktorej konanie začalo na návrh v roku 2006. Navyše, podľa § 13 zákona č. 71/1992 Zb. súd už ani nemal právo takýto súdny poplatok vyrubiť, keďže splatnosť poplatku nastala v roku 2006. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky žiadneho z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdila a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Najvyšší súd sa ďalej osobitne zaoberal námietkou dovolateľky, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

Judikatúra najvyššieho súdu dospela k záveru, že o odňatie možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd zastaví konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, i keď pre taký postup neboli dané procesné predpoklady (viď R 50/1997). O tento prípad ale v preskúmvanej veci nejde - v danom prípade nebolo konanie zastavené. Napadnutým uznesením bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o vyrubení súdneho poplatku. Samotným vyrubením súdneho poplatku sa však účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že so zreteľom na ňou v konaní opisované okolnosti jej bol vyrubený súdny poplatok v situácii, v ktorej jej nemal byť vyrubený, a konkretizuje, že súdy postupovali podľa položky 20a Sadzobníka, podľa ktorej postupovať nemohli a pri tom nezohľadnili ustanovenie § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., hoci ho mali aplikovať, z rozhodujúceho - obsahového - hľadiska namieta, že napadnuté rozhodnutia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O. s. p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O. s. p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.